

71. Sillibrand och lilla Lena.

a. HI, S.L.S. 82, 378; även S.L.S.
125, 43. (A)

b. BO, I.N.E. Saml. O. A.
c. BO, Nyl. III, 89. (C)

MELODI.
Översikt.

a. Åb, Hitis, Rosala.
Sj. *Flora Sofja Holsten.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1887. *Varianter.*

Sil --- li -- brand han kör -- de på lil --- la Le -- nas
gård. Vo -- re jag själv ung som en lil --- ja ---
--- a. U -- te för ho - nom lil -- la Le -- na stod. Du
min - nes väl det, jung - - fru Le - - - - - na.

b. NI, Borgå, Kurböle.
Sj. *Lovisa Blomkvist*, f. 1846.

Uppt. Otto Andersson 1908.

Din ä -- ra och din tro tram-par jag un - der fot. Vo - re
jag själ-va ro-sen-de lil -- ja. Den är allt för mig så
svarter som en jord. Me - nar du det, jungfru Le - na.

c. *Nl*, Borgå.

Lil - la Le - na, lil - la Le - na, lo - var du mig tro? Vo - re
 jag själ-ver ung som en lil - ja. Ja, dig vill jag ej svi - - ka
 up - på denna jord. Och me - nan-des det med jungfru Le - na.

TEXT.
Översikt.

- A. »Sillibrand», HI, S.L.S. 82,
105. (a)
B. »Skön Helena och riddaren Hil-

- debrand», PÅ, Nyl. III, 91.
C. »Herr Radibrand och lilla Lena»,
BO, Nyl. III, 89. (c)

Varianter.

A.

Hitis, Rosala. Sj. Flora Sofia Holsten. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Sillibrand han körde på lilla Lenas gård,
— vore jag själv ung som en lilja —
ute för honom lilla Lena stod.
— du minnes väl det, jungfru Lena —
2. »Hör du, lilla Lena, vad jag dig säga må,
min ära och min tro den vill jag giva dig.»
3. »Din ära och din tro trådar jag under fot,
den aktar jag ej mera än mina gamla skor.»
4. Sillibrand han vänder om sin gångare grå:
»De ordena skall jag väl komma ihåg.»
5. Det var ju redan på åtta års tid,
som intet lilla Lena till kyrkan tordes mer.
6. Hastigt kom budena på lilla Lenas gård,
att Sillibrand var döder och lagder uppå bår.
7. Lilla Lena talte till småsvenner så.
Där mötte hon vita Sillibrands hund.
8. Lilla Lena körde vägen rätt fram,
där mötte hon svarta Sillibrands hund.
9. Jungfru lilla Lena körde åt vägen fram,
där mötte hon själva Sillibrand.
10. »Kära I min Sillibrand, vad jag er säga må,
min ära och min tro den vill jag eder ge.»
11. »Din ära och din tro den träder jag under fot,
den aktar jag ej mera än mina gamla skor.»

12. »Kära I min Sillebrand, I låten
mig få leva,
tills jag får mina gåvor utdela.

13. Min moder vill jag giva min sil-
kessyddä särk,
ty hon har lidit för mig sveda och värk.

14. Min syster vill jag giva min gull-
spända skor,
ty hon har lidit för mig mången oro.

15. Och Sillibrand vill jag giva min
gullspända kniv,
ty han har förrått mitt unga liv.»

16. Sillibrand tog jungfrun i vitgu-
lan lock,
så binder han henne vid sadelaknopp.

17. Sillibrand månd köra och lilla
Lena löpa,
hon månde sina fötter så illa stöta.

18. Sillibrand körde genom niomi-
lars skog,
men intet han talte det ringaste ord.

19. Och intet fanns en så liten rot,
som intet tog stycket av lilla Lenas
fot.

20. Och intet så fanns en så liten
sten,
— vore jag själv ung som en lilja —
som intet tog stycket av lilla Lenas ben.
— du minns väl det, jungfru Lena —

B.

Pärnä.

1. »Hör du Helena vad jag dig säga
må,
— vore jag själva rosendelilja —
får jag lov att bjuda dig min ära och
min tro?»
— menar du det, jungfru Lena —

2. »Din ära och din tro tråder jag
under fot,
jag aktar dig ej mera än mina gamla
skor.»

3. »Aktar du ej mig mera än din
gamla sko,
så skall jag försöka få ditt hjärteblod.»

4. Årena voro sex eller sju,
som inte Helena tordes till kyrkan gå.

5. Då kom två falska tärnor på He-
lenas gård,
som sa att Hildebrand var död och
lagder uppå bår.

6. Helena hon sade till sina drängar
två:
»Ni salen nu på min gångare grå.

7. I salen på den bruna, I salen på
den grå,
den bästa så sätten I guldsadel uppå.»

8. Helena hon satte sig på guldsad-
lad häst
med utslaget hår och guldkronana på.

9. Helena hon red allt över en grön
äng,
där mötte hon lilla Hildebrands dräng.

10. Helena hon red allt genom en
grön lund,
där mötte hon lilla Hildebrands hund.

11. Helena hon giver åt den hunden
bröd:
»Jag fruktar att Hildebrand bliver min
död.»

12. Helena hon red då ett litet stycke
fram,
så mötte hon själva Hildebrand.

13. Herr Hildebrand han drager
guldsvärdet fram:

»Får jag lov att hugga av Helena huvud och arm?»

14. »Herr Hildebrand, herr Hildebrand, du stilla ditt svärd, till dess jag får skifta min arvedel.

15. Min fader giver jag min guld-sadla häst, ty han har dragit sorgen för mig allra mest.

16. Min moder giver jag min silkes-syddas särk, ty hon har slitit för mig båd sveda och värk.

17. Min broder giver jag min gull-krona rö, att han får ge åt sin unga fästemo.

18. Min syster giver jag mitt röda guldkrin, med guld och hermelin som ligga däruti.

19. Min piga giver jag min guld-spända sko, ty hon har tjänat mig med ära och tro.

20. Min drängar giver jag min gångare grå, och vill de inte rida, så må de gå.

21. Hemma haver jag min guldskafta kniv, jag önskar den stode i ditt hjärta och liv.»

22. Herr Hildebrand han drog då guldsvärdet fram, så högg han av Helena huvud och högra arm.

23. De förde det liket i kyrkan in, men Hildebrand han högdes i bitar fem.

24. De förde det liket från kyrkan ut, — vore jag själver rosendelilja — men Hildebrand han fördes på stegel och hjul. — menar du det, jungfru Lena —

C.

Borgå.

1. »Lilla Lena, lilla Lena, lovar du mig tro? — vore jag själver ung som en lilja — Ja, dig vill jag ej svika uppå denna jord.» — och menandes det med jungfru Lena —

2. »Din ära och din tro trampar jag under fot. Jag aktar dig ej mer än mina gamla skor.»

3. Där kommo två falska bud på lilla Lenas gård och sade, att herr Radibrand blev döder i går.

4. Och lilla Lena sadlade sin gångare grå; hon skulle så rida till kyrkan då.

5. Och när som hon kom till rosendelund, så mötte hon herr Radibrands hund.

6. Hon klappade honom och gav honom bröd: »Jag tror, att din herre alls icke är död.»

7. När som hon red ett litet stycke fram, så mötte hon själver herr Radibrand.

8. »Herr Radibrand, herr Radibrand, lovar du mig tro? Jag vill dig ej svika på denna här jord.»

9. »Din ära och din tro trampar jag under fot. Jag aktar dig ej mer än mina gamla skor.»

10. »Herr Radibrand, herr Radi-
brand, stilla nu ditt mod,
att jag får tala vid dig några ord.
11. Min broder skall du giva min
gullkrona röd,
att han får giva den åt sin fästemö.
12. Min syster skall du giva mitt
röda gullskrin
med allt silver och guld som finnes därin.
13. Min moder skall du giva min sil-
kessyddå särk,
för det hon mig burit med sveda och
värk.
14. Min fader skall du giva min gån-
gare grå,
på den skall han rida näst intill min bår.»
15. Herr Radibrand han drager ut
sitt blodigø svärd
och sticker så därmed lilla Lena ihjäl.
16. Sen sveptes lilla Lena i kammar-
duken blå;
herr Radibrand sveptes i vadmalet grå.
17. De satte lilla Lena i snövitån sand.
— vore jag själver ung som en lilja —
I svartan mull nedgrävdes herr Radi-
brand.
—och menandes det med jungfru Lena —
-